

[Aksel Larsen.]

at det mest påtrængende af alt er at få effektiviseret ligningen, så flest muligt, helst alle, kan føle sig meget stærkt animeret til at huske alle indkomster, når selvangivelsen skal skrives. Sandsynligvis må kontrolloven skærpes, men allerede uden en sådan skærpelse skulle der, som også finansministeren har erkendt, kunne gøres temmelig meget. Ja, men hvad dølen nøler man så efter? Vil det ikke være mest retfærdigt, om alle skatteydere ved udfyldelsen af selvangivelsen er i samme båd som lønmodtagerne, samtidig med at dette vil give stat og kommuner de skatteindtægter, de har krav på. Det ærede medlem hr. Peter Nielsen har fuldkommen ret. Skattesnyderne kan skaffe sig ekstra skattelettelse, direkte skattelettelse, men det burde de ikke have lov til, og det kan stort set forhindres, hvis viljen hos regeringen er stærk nok dertil.

Medens man desværre ikke har interesseret sig tilstrækkeligt for at få kontrolleret, om alle indtægter nu også huskes ved selvangivelsen, så har man til gengæld opfundet alle mulige fradrag, der lovligt kan gøres. En del af dem kan udnyttes af praktisk talt alle skatteydere og er altså nærmest meningsløse, men tjener vel til at komplicere skattevæsenets arbejde; og så håber man formentlig på, at de kan skabe en lidt bedre stemning ved udfyldelsen af selvangivelsen.

Andre af disse fradrag, som f. eks. påståede opsparingspræmiering med skattelettelse, har dog en mening, nemlig den asociale, at de, der på grund af ringe indkomst ikke er i stand til at spare op — jeg mener, ikke er i stand til at postere deres penge, så det ser ud, som om de sparer op — ikke skal have skattelettelse, medens de, der er i stand til at foregive en sådan opsparing, skal have skattelettelse, som de mindrebemidlede så må betale. Jeg synes, man skulle afskaffe alle disse ordninger. De gør ikke opsparingen herhjemme 5 pct. højere, end den ville være uden disse ordninger, og hvis man afskaffer dem, så kunne der nok hentes mere ind i skat, eller man kunne nedsætte skatteprocenten.

Jeg forstår så udmærket vel, at de ærede medlemmer hr. Henry Christensen og hr. Poul Møller ikke er tilfredse med det, vi har, men tværtimod ønsker mere af den slags præmiering af den såkaldte private opspa-

ring. Men jeg synes, at sporene skræmmer. Man burde afskaffe disse præmieringsmetoder.

Det uden sammenligning værste fradrag er imidlertid fradraget for betalt skat. Det er kommet ind i dansk skattelovgivning ved en misforståelse; det er noget, der ikke kendes i noget andet lands skattelovgivning. Det er en fradragsordning, hvis konsekvens er, at de store indkomster skattebegunstiges på de små indkomsters bekostning. Og så komplicerer skattefradragsreglen i uhyrlig grad ligningsmyndighedernes arbejde. Det er ikke sandt, som en påstået sagkyndig forleden docerede i fjernsynets „Ekko“, at indkomstskatten bevirker, at det ikke kan betale sig at arbejde og tjene mere. Det er direkte usandt. Men det er sandt, at skattefradragsreglen, som ikke hører hjemme i indkomstbeskatningen, og som ikke burde være der, bevirker, at hvis man et enkelt år har stigende indkomster, så brandskattes stigningen. Det er også sandt, at denne usaglige og asociale skattefradragsregels eksistens har gjort hele vort skattesystem så uendeligt kompliceret og tvunget lovgivningsmagten til at sætte lap på lap på det, så skattesystemet ligner et tarveligt syet kludetæppe, samtidig med at skattefradragsreglen og den alene er den virkelige hindring for en løsning af sambeskatningsproblemet og for en overgang til kildeskat.

Når regeringen siger, at den vil indføre kildeskat, tror jeg den ikke, for den vil jo ikke skattefradragsreglen til livs.

Det ærede medlem hr. Peter Nielsen sagde, at vi må have et fast skattesystem, så enhver ved, hvad han skal betale. Hvis det er tilfældet, så forstår jeg ikke den pjece, det ærede medlem har skrevet om kildeskat, og hvori han har anbefalet kildeskatte med den motivering, at man så kunne bruge den som konjunkturregulator, således at man med kortest muligt varsel kunne sætte skatteprocenten i vejret. Så ved enhver jo ikke, hvad han skal betale, før der kommer en ny beslutning. Jeg forstår heller ikke, at det ærede medlem hr. Peter Nielsen, som har det ønske, at vi får et fast skattesystem, så enhver ved, hvad han skal betale, pludselig kan erklære, at han er tilhænger af merværdiomsen, for dér ved enhver heller ikke, hvad han skal betale. Omsen kan jo nemlig også, hvis man får